

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/811/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6812206645                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.05.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Mária Trubanová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6812206645.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 309/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 2014 sp. zn. 16 Co 776/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením z 25. apríla 2013 č. k. 3 C 309/2012-31 uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 3 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok vo výške 66 eur za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 17. apríla 2014 sp. zn. 16 Co 776/2013 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013 a odvolanie bolo žalobkyňou podané po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania - osobne na okresnom súde 1. júla 2013.

Proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). K tejto procesnej vade došlo nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie napriek tomu, že bolo podané v rámci odvolacej lehoty. Žalobkyňa nepodávala odvolanie na prvostupňovom súde, ale prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o., IČO: 35 825 456, so sídlom Cikkerova 2, Bratislava, ktorej žalobkyňa odovzdala odvolanie dňa 28. júna 2013 (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Vzhľadom na to žalobkyňa žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V prílohe dovolania žalobkyňa predložila kópiu listiny označenej ako detaily zásielky k

prepravnému listu č. 1551530943 (č. 1. 99 spisu).

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 O. s. p.“). Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 237 O. s. p.“). Žalobkyňa procesné vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namietla, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikátúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvoláním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (viď č. 1. 34 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s. r. o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópiu listiny, ktorá údajne preukazuje včasnosť ňou podaného odvolania.

Najvyšší súd po preskúmaní žalobkyňou predloženej fotokópie listiny označenej ako detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943 (č. 1. 99 spisu) preukazujúcej podľa nej včasnosť podania odvolania dospel k záveru, že táto hodnoverným (objektívne preskúmateľným) spôsobom žalobkyňou tvrdené skutočnosti nepreukazuje. Z jej obsahu síce vyplýva označenie poštového podniku ReMax Courier Service, charakteristika odosielateľa a príjemcu, údaje o zásielke s hodnotou 100 eur, hmotnosťou 80,10 kg, 11 ks s popisom POH-NŠ-1080 x odvolanie voči SP 66 eur - dvojmo s časom vyzdvihnutia 28. júna 2013 a časom doručenia 1. júla 2013, ale z jej obsahu nemožno konkrétne zistiť „deň, v ktorom bolo konkrétne odvolanie voči konkrétnemu súdnemu rozhodnutiu odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, s. r. o.“. Uvedené nie je možné zistiť ani na základe šetrenia vykonaného súdom prvého stupňa, ktorý výzvou zo dňa 31. augusta 2015 adresovanou žalobkyni (č. 1. 143 spisu) žiadal, aby súdu dostatočne hodnoverným a objektívne preukázateľným spôsobom preukázala, že doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, s. r. o. odovzdala včas, t. j. dňa 28. júna 2013 v rámci zásielky č. 1551530943 i odvolanie zo dňa 27. júna 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 3 C 309/2012 zo dňa 25. apríla 2013. Podobnú výzvu ako zasielal žalobkyni v rámci šetrenia súd prvého stupňa, nezaslal spoločnosti ReMax Courier Service, s. r. o. Dovolaciemu súdu je však z jeho rozhodovacej činnosti v iných obdobných konaniach (napr. sp. zn. 2 Cdo 409/2015) známa reakcia tejto spoločnosti, v ktorej sa odvoláním sa na zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uvádza, že tejto požiadavke nie je možné vyhovieť.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania

nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p., § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.